

בעזרת השם יתברך

וועד העירוב

219 - 1 עמוד

תשובות

הגאונים :

”וספק כרת הוא

ועבדינן לחומרא

דכל ספק איסורין

לחומרא לבד

מעירובין ואבל...”

כלא דם אביי אמר אינה מותרת ועולה ואינה עולה רבא אמר
 וימינן מותרת ועולה והלכתא כרבא, ולאחר שתפסוק
 וימינן מן הים וכלן ז' לוכר וייד לנקיבה אם מבלה
 מותרת לבעלה עד ז' לוכר ופי' לנקיבה אפילו רואה
 רובא מותר הן ואם מסקה שבוע קמא לנקיבה ועברה
 מסתרי לזיבה אפילו, והוא כל שבוע בתרא ושפעה מתוך
 ז' לאתר ייד דלא מסקה אם מבלה והולכתא כוותיה
 דרב דאמר ולידה: מניין אחר הוא והתורה מימאתו עד
 ז' לנקיבה וז' לוכר והתורה מיהרתן אחר ז' ואחר ירי
 רובא דעלמא כהני דלא מני נקיים לילדת אלא אחר
 ז' לוכר מטהרי לה דלא מספקי לה בספק זבה ונראה
 לי דמן הכמים הראשונים הוה כן ומכירה מדבא [מ.ו.]
 דהבירה רבא לשמואל [מ.ו.] ודרש קישת שנים
 ושלשום היפילה תשב ז' נקיים קסבר אין הגמל מטהר
 אח קישויו ואין פתיחת הקבר בלא דם והרלה ז' ראיות
 הוה ובהואיל רב פאא לרבא מה איריא מימאתו בימינ
 אחר משהו בעלמא דידא איד זירא בנות ישראל החמירו
 על זכר איל אמינא לך אנא איסור זבה גמורה דאורייתא
 ואת אמרת לי זבה ספק שהיא חומרא בעלמא שהחמירו
 עליהו דבבא דאחמור אחמור וזיבא דלא אחמור לא
 אחמור ומפרשי לה דבי הובא דאחמור כגון בגידה
 אחמור וצריכה נקיים ביולדת דלא אחמור ואיצ
 נקיים מספק אלא בני ראיות ולא נהרא מדינא
 דהא דאמר ר' זירא בנות ישראל וכו' כל היבא
 דהואת בין בלידה בין בגידה וכו' פי' היבא דאחמור
 מתבראה אי בלא קישוואחמור וצריכה גמרים היבא דלא
 אחמור כגון בראיות קישוי לישב ז' נקיים לא אחמור
 ולא אמרינן שתרא זבה ספק בראייה אחת של קישוי
 ולא מצות למיפרק מאי איריא קישוי בי ימינן אפילו
 בקישוי משהו ולא אחמור בקישוי משהו ומיהו אגן
 שתרא משום דילמא הואי בשופי בלא קישוי ראיה
 אח מספקין לה לילדת כוסף הזה הוה ספק זכות
 בין נדה בין יולדת בין מסקי מרס צריכי ללבוש בגדים
 לבנים ואף למפרס סדין לבן על ערסו הו' כדי לתבטן
 שיהיו להם נקיים דאי לא דילמא הואי [בגמקיים ולאן
 אדעתיהו וליבא נקיים שכו' ולכן אשה א] שתבעה
 להנשא ונתמיסה צריכה שתשב ז' נקיים דאמר רבא
 [מ.ו.] תבעה להנשא ונתמיסה צריכה שתשב ז' נקיים
 ועינה מוכה קמיל כדי שיזבל למקס ליה לילה הראשון
 ויפיר דאי בעי להבטיסה לחופה ולפרוש ממנה עד ז'
 נקיים שפיר דמי וליש גדולה שראתה כבר וליש קמנה
 שלא ראתה טעולם ולא הגיע זמנה לדאות משום דאשה
 סתק לבטיסתה לחופה מהמרת ומתאהו לבעל ומתמת
 חימוד אחי דם ודילמא אחי דם ולאו אדעתא דמכרה
 דרגשת מי רגלים הוא דאי הוה דם בהוא שעתא
 דחימיסה הרי יש לה ז' נקיים עד הגישואין ואי לא הדי
 בעל ספק זבה הילכך צריכה שתלבש בגדים לבנים כל
 ז' שלמי הגישואין שאם תראה ויפוש ממנה בעת
 הגישואין עד השלמת ז' נקיים וכן כל כלה צריכה
 למלבוש ז' ימים לפני חופתה דילמא אנב חימוד אחי
 דם אבל מקמי ז' ליצ דאפילו הואי מקמי דבי הרי יש
 לה ז' נקיים אבל אי הוא תוך ז' ואין לה נקיים קודם
 חופתה צריך לפרוש ממנה עד השלמת ז' נקיים
 שבה תשובת הגאונים א] האשה שילדה בקישוי
 ששאלתם ולא ראתה דם בשופי אי צריכה ז' נקיים או
 לא דבר זה מחלוקת גאונים הראשונים מר רב יעקב
 טאן וצלי היה אומר איצ ז' נקיים במטרא בנות כותים
 לז' ותלמדיו אומרים כמותו והלוקו עליו מר רב צחק
 טאן וכל בני הישיבה שאמרו דבר זה היה נהג בחרות
 הראשונים שדייתהו חכמה בבנות ישראל והשתא אין

מבחינת בין שופי לשופי ומסק כרת הוא ועבדין
 לחומרא דכל מסק איסורין לחומרא לכד מעורובין ואבל
 ועוד האמר ר' זירא [מ.ו.] בנות ישראל החמירו וכו'
 ופי' ימר דגידות החמירו וילדות לא החמירו וכו' דרי
 זירא סתמא קאמר איבא למיטר דילדת נמי החמירו
 צריכה ז' נקיים ואלי וכולם כמר רב צחק מביירא לן
 וכן את טרזין לבי ישראל שכו' וכו' מבלו נשים
 בזמן הזה בין גידות בין יולדות מבלי בין ביממא בין
 בליילא וכו' אמרינן וימא [ו.] נדה ויולדות מבילת
 בליילה הני מילי בנדה דאורייתא ולא מצי למיטביל
 ביום ז' דכתב שבעת ימים תהיה בגידתה עד ליל
 שמיני ובן יולדות דאורייתא דכתב ושמאה שבעת
 ימים וליל שמיני מובלת אבל בזמן הזה ספק זכות
 ומובלות בין ביום בין בליילה ומבילתן אפילו במטרא
 טים ולא בעו טים חיים דתניא [וחוספתן מילה פיאן
 א] תמר כזב מבובה שהוב טעון טים חיים והובה אינה
 מעונה טים חיים והא דאמר דמובלת ביזם ביום שמיני
 כדאמר [מ.ו.] אתקן רב אידי בר אבין למיטביל ביממא
 משום אונסא דארייותא רב אחא בפאזנא משום גנבו
 אבל ביזם ז' לא מבלה דאמר ליה רב אחא בריה דרבא
 [ב] דבא מכדי כולה ספק זכות שיהיה ליטביל ביממא
 דשבעה אמר ליה משום דרי שמעון דתניא ר' שלמען
 אומר אחר תפירה אחר מעשה תמרה שספרה ז' כלומר
 כיון שספרה ז' ימים תפירה ומקצת היום ככולו אבל אמר
 חכמים אמר לעשות ז' למבול ביום ז' שלא תבאלידי
 ספק סמא יבעול אותה אחר מבילה ואם תראה אחר
 הבעילה כאתו זם דרי בעל את הובה שדרי מותרת
 מנינה ומיקמי מבילה בעיא למיחף את שעה ואת
 כל נופה בתמן ואפילו בחמי חמה שלא יהו שערותיה
 מביללות וליעילי בהו טיא זם נופה שלא יא עילו
 דבר תוצן כדרש ר'מר משום דרבא [מ.ו.] אשה
 לא תתחף אלא בחמין ואפילו בחמי חמה טיא מעמא
 קירי מסריכא מוא כלומר מרבקין השערות יחד ולא
 עילי בהו טיא וצריכה להדיח קמטיה דאמר רבא לעולם
 ילמד אדם תוך ביתו שתהא מדיחה קמטיה ודם רונעש
 בלעו שלא ידבק שם כלום מיט או דבר תוצן וכן תוך
 אוניה ותחת שיהיה אצילידיה ותחת ידיה ויכירכותיה
 ובמקום גדולים וקמנים כל אילו קמנים הן ובית המטרים
 דביבאיא דהו' [מ.ו.] אותו מקום בלוע הוא או בית
 המטרים אמר רבא בית המטרים הוא וצריכה להדיח
 וכן צריכה להוציא ליהה שבתוססה ולחתור תוך
 פיה שלא ירא ביז שיניה לא עצם ולא כשר
 דאעמי שאין המים כאן לתוך פיה ראוי לביאת
 מים בעינן דתניא בית קמטין ובית המטרים אין
 צריכין ביאת מים ואמר נדי דביאת מים לא בעינו ראוי
 לביאת מים בעינן כדרי זירא דאמר כל דראוי לביילה
 אין בילה מעבבת מוחגי מעשה בשפחתו של בית
 רבי שאמלה לעשות מדרות ומצא לה עצם בין שיניה
 והצריכה רבי מבילה אחרת וצריכה להעביר ליסלוק
 שבעיניה דאמר מר עוקבא [מ.ו.] ליסלוק שבעיני יבש
 הוצין לה אעו הוצין ומאמתי הו' יבש משהתחיל לירק
 ואם היקחה דם ריבדא דכוסילתא היצי אחר ז' ימים
 דאמר רמי בר אדא הני ריבדי דכוסילתא עד תלתא
 יומי לא היצי גלם הגלדו לאחר ז' היצי וצריכה
 להטיל מיט רגלים קודם מבילה דבעי רבה [מ.ו.] זבה
 שנעקרו מיט רגליה וירדה ומבלה מהו ועלתה בתיקו
 ותיקו דאיסורא לחומרא ואם לא דמילה לא עלתה
 לה מבילה אם נעקרו וצריכה להטיל [ב] וכן נתנה
 תבשיל לבנה בין חמיסה למבילה ולא עיניה אם נדבק
 מן התבשיל בדיה ומבלה לא עלתה לה מבילה דאמר

